

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΗΡΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Έν Άθήναις φρ. 15. — Έν δε ταίς έπαρχ. φρ. 16. — Έν τῷ έξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Συνέχεια και τέλος τῆς επιφυλλίδος μας δημοσιεύομεν εις τὸ προσεχές. Μέχρι δὲ τῆς προπαρασκευῆς νέου πρωτοτύπου μυθιστορήματος θέλομεν διασκεδάζει τὸς ἀναγνώστὰς μας με ὠραία διηγήματα τοῦ εὐφροεστάτου Παρισινεῦ Χαλεβῦ, τὰ ὁποῖα ἐν Γαλλίᾳ καὶ μεταεἰκοσι καὶ τριάκοντα ἐκδόσεις γίνονται πάλιν ἀνάρπαστα. Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὴν **Ἐκλογὴν συζύγου ἐν τῷ Πιραδεῖσῳ.**

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Μόνον εις τὸν Ἑρμῆν θεὸν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς κλοπῆς ἐπετρέπετο νὰ καταφύγῃ ἢ προνομιούχος Τράπεζα τῆς Ἡπειροθεσσαλίας, διὰ νὰ ὑπερκαπίσῃ ἑαυτὴν κατὰ τῆς αὐτόχρημα ληστρικῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν τῆς με ἀρχικὴν ἀνεξήγητον ὑπερτίμησιν 140 φράγκων! Ἡμεῖς ἠρωτήσαμεν ποῦ ἐγένεν καὶ προῶ τίνων ἢ ὑπερτίμησις αὐτῆ, ἀφοῦ αἱ μετοχαὶ ἀκόμη δὲν ἐξεδόθησαν! Ὑπερτιμᾶται καὶ τι ὅπερ ζητεῖται, ἀλλὰ διὰ νὰ ζητηθῆ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Μετοχαὶ ὅμως Ἡπειροθεσσαλίας πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Prospectus δὲν ὑπῆρχον! Δὲν δύναμαι ἐγὼ, ἔχων καὶ τι εἰς τὴν τσέπην μου, νὰ πῶ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς: ἢ ἀξία αὐτῆ ποῦ ἔχω ἐστὴν τσέπῃ μου εἶναι ἑκατὸν, ἀλλ' ἐπειδὴ ξεύρω ποῦ θὰ σὰς ἀρέσει καὶ θὰ ζητήσετε καὶ δὲν θὰ μπορέσω νὰ σὰς εὐχαριστήσω ὅλους, τὸ ὑπερτιμῶ ἑκατονπενήντα. Καὶ ἐπειδὴ ξεύρω ὅτι ἀπὸ αὐτὸ ποῦ πουλῶ δὲν πουλεῖ κανένας ἄλλος—ἀφοῦ ἤρκα κυβέρνησιν φαύλην χάριν τοῦ εἰρηνοπολέμου τῆς νὰ μοῦ δώσῃ τὸ μονοπώλιον—σὰς ἀνάγκασα ἐσὰς τοὺς συνεταίρους μου νὰ ἀγοράσῃτε τὸ πρᾶγμα με ὑπερτίμησιν, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ ὁ ἀρχισυνεταίρος χῶνῶ εἰς τὴν τσέπην μου! Ἐ! Ἑρμῆ Διομειστὰ, αὐτῆ δὲν ἦτο ἡ παλαιὰ σου τέχνη, τὴν ὁποῖαν τύσον ἐτελειοποίησαν τῶρα οἱ χρυσοκάνθαροι;

Ἐπρεπε βλέπετε νὰ βγῇ τὸ Ἐκατομμύριον διὰ τοὺς ἰδρυτὰς, ἄλλος τρόπος δὲν ὑπῆρχε· εἰμὴ ἡ νόμιμος αὐτῆ λήστευσις τῶν μετόχων ὑπὲρ τῶν ἀρχιμετόχων ἢ λήστευσις αὐτῆ ἀν ὑποτεθῆ καὶ ἐπὶ τῶν 40,000 μετοχῶν, θὰ συμποσωθῆ βεβαίως εἰς **ὀκτὼ ἑκατομμύρια.** Ποῖος πληρώνει τὰ ὀκτὼ αὐτὰ ἑκατομμύρια; Ἡ μέση τάξις εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν, ὅπως τὰ ἐπλήρωσεν ἐπὶ Λαυρίου, διὰ νὰ πλουτίσῃ τὸν συμπαθητικώτατον νέον κ. Βασιλῆν Μελᾶν. Γίνεται λοιπὸν μία μετὰγγισις πλοῦτου ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰς τοὺς ὀλίγους, ἀπὸ τῶν ἡλιθίων εἰς τοὺς ἐπιτηδείους, ἀπὸ τῶν τιμίων κηφίων εἰς τοὺς μὴ τιμίως ἐργαζομένους. Εἶναι ἀρὰ γὰρ ὡκεανὸς ὁ πλοῦτος τῶν πολλῶν; Ὅχι βέβαια· καὶ ὅτι δὲν εἶναι ὡκεανὸς, θὰ τὸ ἰδῆτε μετὰ δέκα, μετὰ δεκαπέντε τὸ πολὺ ἔτη, ὅτε θὰ ἐπέλθῃ ἡ καταστροφή, ἢ διάλυσις τοῦ πάγου, τὸ κρᾶχ καὶ ἴσως ἕως τότε νέος τις Δαμασκηνὸς θὰ φέρῃ νερὸ εἰς τὸν Ἰλισσόν, ὥστε νὰ τὸν ἔχητε πρᾶξιρον διὰ νὰ πνιγῆτε μέσα οἱ μέτοχοι τῆς Προνομιούχου, οἱ μέτοχοι τοῦ Τύρρ, οἱ μέτοχοι τῶν Ἀποπάτων τοῦ Κεχαγιά, οἱ μέτοχοι τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀκαρνανίας, οἱ μέτοχοι ὄλων τῶν φαντασιωδῶν ἀξιών, τὰς ὁποίας θὰ σὰς φορτώσουν ἀντὶ τοῦ ἀπέφθου χρυσοῦ σας οἱ νῦν καὶ μέλλοντες ταχυδακτυλοῦργοι τοῦ χρηματιστηρίου. Καὶ οἱ ὁμογενεῖς εἶναι ἐντιμοὶ ὄλοι οἰκογενειάρχαι, ἐπομένως θὰ κάμουν ὁμογενάκια, ὥστε μὴ νομίσῃτε ὅτι θὰ τὴν γλυτώσῃτε με τοὺς τωρινούς πενήντα ἢ ἑκατὸν, καὶ ὅτι ἀν πλουτίσουν αὐτοὶ ὅσον θέλουν θὰ σὰς ἀφήσουν ἔπειτα ἀκούρευτο τὸ μαλλί. Ἐπειτα μὴ λησμονεῖτε ὅτι οἱ ὁμογενεῖς γεννοῦν καὶ καθ' ὁμοιοπαθητικὴν μέθοδον Ἰδοῦ. Τὸ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν γνήσιο παιδί τῆς Πλάκας, ὁ Ἀλκιβιάδης Καμπᾶς, μὰς διαβεβαίωσε προχθὲς ὅτι ὀλίγα ἔτη καὶ θὰ τὸν ἰδοῦμε ὁμογενῆ.

Μὴ λησμονῆτε καὶ τὴν τάξιν τῶν μεσιτῶν, τῶν ἐπωζομένων εἰς τὰς θερμὰς ἀγκάλας τῶν ὁμογενῶν, καὶ οἵτινες εἶναι χειρότεροι ἀπ' αὐτούς. Οἱ μεσιταὶ εἶναι ἐργανισμὸς παράσιτος, ὡς ἡ κάμπη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πύκου. Ζῶσιν ἐκ τοῦ αἵματός σας. Ὅσο περισσότεροι μεσιταὶ, τόσο ὁ ὀργανισμὸς τῆς πόλεως εἶναι νοσηρότε-

ρος. Διέλθετε τὴν Ὀδὸν Αἰόλου, μετρήσατε τὰ λευκά-
ζοντα ἐκεῖνα ὑελώματα τῶν ἐνδρῶν τῶν καὶ ἐνοήσατε
ἐπὶ τέλους, κεφαλαίουχοι βλάκες, ὅτι ὅλοι αὐτοί, χωρὶς
νὰ κάμουν καμμίαν παραγωγικὴν ἐργασίαν, ζῶσι καὶ
αὐτοὶ καὶ τ' ἀμαρτωλοὶ τῶν καὶ τὰ σκυλάκια τῶν ἐκ τῆς
ἐπιδερμίδος σας ὥστε ἐκεῖνο τὸ ὄποσον λέγει ὁ Ἐρμῆς
ὅτι αἱ μετοχαὶ τῆς Ἡπειροθεσσαλίας ὑπερετιμήθησαν ἐν
τῇ ἀγορᾷ μεταφραζόμενα εἰς παστρικά ῥωμαϊκά σημά-
νει ὅτι ὑπερετιμήθησαν μὲ ἀέρα ὑπὸ τῶν μεσιτῶν, κατὰ
ῥητὴν ἐντολὴν τῶν Ἱδρυτῶν τῆς Ἡπειροθεσσαλίας.

Ἄλλὰ τὸ comble τῆς τυχοδιωκτικῆς ἐξυπατάδας τῶν
περὶ τὴν Ἡπειροθεσσαλίαν εἶναι ὅτι ἀπαντῶντες διὰ
τοῦ Ἐρμού — ἐν Ἐρμῆν ἐξεκένωσεν ἡ γειτόνησσα Νέα
Ἐφημερίς εἰς τὰς στήλας τῆς — εἰς τὰς ἐρωτήσεις ἕως τοῦ
ὑπέβλεπε τὸ **Μὴ Χάνεσαι** τῆς Κυριακῆς, λέγουσιν ὅτι
μὴ ὄντες ὑπογραφεμένοι ὑπὸ τῆς συμβάσεως νὰ ἐκθέσουν
μετοχὰς εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, τὸ ἕκαμν αὐτοπροαι-
ρέτως. Ἀὐτὸ τὸ αὐτοπροαιρέτως εἶναι μαργαρίτης, εἶ-
ναι σμάραγδος, εἶναι ἀδάμας, εἶναι περιδέραιον, ἀξίζει
ὅλον τὸ στέμμα τῆς Βασιλείας τῆς Ἀγγλίας, εἶναι ἐπὶ
τέλους ἀνεκτίμητον. Κέρδη ἑκατὸν ἑκαοὶ τοὺς ἑκα-
τὸν ἐφ' ἑκάστης μετοχῆς καὶ αὐτοπροαιρέτως, εἶ-
ναι ἀπὸ τὰ ἀθάνατα! Αὐτὴ πλέον εἶναι ληστεία περι-
πελεγμένη καὶ μὲ μὴ μετάνοια. Καὶ ἔτσι φαίνεται γί-
νεται ἡ βουλή! Σοὺ πέρνουσιν ὅτι ἔχεις καὶ δὲν ἔχεις,
καὶ σοὺ βάζουν καὶ κάμνεις καὶ μὴ μετάνοια διότι σοὺ
ἄρῃσιν τὴ ζωὴν.

Ἡπειροθεσσαλίᾳ θέλκατε, κύριοι Ἕλληνες, νὰ Ἡπειρο-
θεσσαλίᾳ!

Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Κοσσονάκου ἐν τῇ Παλιγγεσία
περὶ τοῦ δυστυχήματος τοῦ Καλαμακίου εἶναι λεπτομε-
ρεστάτη καὶ λίαν σαφής. Ἐξ αὐτῆς ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ

Διευθυντὴς ἐξετέλεσε πλήρως τὸ καθήκον του, ὅπερ ὅμως
δὲν ἐξετέλεσεν ὁ Πλοίαρχος τῆς Ἰριδος. Τώρα βεβαίως
θὰ ἐξέλθῃ καὶ αὐτὸς μὲ διατριβὴν καὶ θὰ ζητήσῃ νὰ
βγῇ λάθη. Ἄλλ' ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἀναζη-
τήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ τιμωρήσῃ ἀσύστητος τὸν ἐνο-
χόν. Μία ἀπλή ἀπόπειρα ἀναίρεσεως τιμωρεῖται βαρύ-
τατα· πολλῶ μᾶλλον ὁ θάνατος τῶσαν ἀνθρώπων δέον νὰ
ἐξιλασθῇ διὰ τῆς τιμωρίας τοῦ ἐνόχου· καὶ ἂν ἐνοχος εἶ-
ναι ὁ κυβερνήτης τῆς Ἰριδος νὰ τιμωρηθῇ παραδειγμα-
τικῶς.

Ὁ Ἀλφειδὸς πρόξενος, δὲν πᾶει! Ὁ γὰρ τὸ Ἄρτρον
τῶν Νυμφῶν, ὃ γὰρ τὸ μοιπάει ἐν Ταϊγάνιῳ, μετὰ τὸν βου-
τύρου, γούνας, λιμενικῶν δικαιοματῶν καὶ ἐνός ἐμπορο-
πλοίαρχου, καὶ αὐτὸ δὲν πᾶει! Αἱ δύο Λειτουργίαι νὰ
μετατιθενταὶ ἀπὸ τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς τὴν σάλα τοῦ
κ. Τρικούπη, καὶ αὐτὸ δὲν πᾶει. Ἄλλὰ ὁ κ. Ἀχιλλεὺς
Πράσχος πᾶει καὶ καλοπᾶει εἰς Ταϊγάνιον πρόξενος,
φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὰ ἰδικὰ μας συγχαρητήρια. Τῶ
εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἀφοῦ ὡς ποιητῆς ἔχη συναδέλφον τὸν
κ. Ἰγγλέσην, ὡς πρόξενος τῶν ἀδελφωθῆ μετὰ τὸν κ. Πόγ-
γην. Ἀρκεῖ νὰ προσέξῃ νὰ μὴ γίνῃ ὁ Ἰγγλέσης τῶν προ-
ξένων, ἀφοῦ δὲν εἶναι ὁ Πόγγης τῶν ποιητῶν. Καὶ ἀφοῦ
ἄπαξ εἰσῆλθεν εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον, τῶ εὐχό-
μεθα νὰ φθάσῃ καὶ τοῦ Λαμαρτινοῦ τὴν τύχην, γινόμε-
νος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἑλληνικῆς δημοκρατίας ὑπὸ
πρόεδρον τὸν Ῥόκον!

Εὐχόμεθα μόνον τῆς νέας προαγωγῆς του νὰ μὴ προη-
γηθῶν καὶ πάλιν νέοι Ἀνταλκίται, δι' οὗ συννεριάζε-
ται καὶ ἡ πατρὶς καὶ ἡ πόλις.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΚΛΟΓΗ ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ

Ὁ φίλος μου Γεώργιος ἐνυμφεύετο προχθές... Φθάνω
εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πλῆθος πολὺ καὶ ἡ ἱεροτελεστία εἰ-
χεν ἤδη ἀρχίσει. Ὁ παπᾶς ἀπηύθυνε πρὸς τὰς νεονύμ-
φους βραχεῖαν προσλαλιάν, ἣν ἐπέρινε διὰ τῶν ἐξῆς λέ-
ξεων:

«Ἔστε οὖν ἡνωμένοι ἐπὶ τῆς γῆς ἕως ἂν ἐνωθῆτε διὰ
παντὸς ἐν τῷ οὐρανῷ.»

Δὲν εἰμπόρεσα νὰ καταστείλω ἐπιφώνησιν τινὴν ἐκ-
πλήξεως.

Ὁ Γεώργιος δὲν ἐνυμφεύετο νεάνιδα, ἐνυμφεύετο τὴν
πλήρη δρόσου καὶ νεότητος Ἰωάνναν, τὴν χειροεστῆτην χή-
ραν τοῦ φίλου μου Παύλου. Τὸ περικαλλὲς τοῦτο πλάσμα
ἦτο, φαίνεται, προωρισμένον νὰ κάμῃ ὅλους τοὺς φίλους
μου εὐτυχεῖς. Τὸν Γεώργιον μετὰ τὸν Παύλον. Ἐπὶ τῆς γῆς,
τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀπλοῦστατον. Ἀποσυρθέντος τοῦ Παύ-
λου ἔμενον ὁ Γεώργιος· ἀλλ' ἐκεῖ ἐπάνω, ἐν τῷ οὐρανῷ,
διὰ τὴν διὰ παντὸς ἔνωσιν θὰ εἶνε δύο: ὁ Παύλος καὶ
ὁ Γεώργιος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεῦτερος σύζυγος.

Ἡρξισα νὰ σκέπτωμαι βαθέως. Ἡ φράσις αὐτὴ τοῦ
παπᾶ τῆς ἐκκλησίας, ἀπετέλει βεβαίως μέρος τῶν ἐν
χρήσει κατὰ τοὺς γάμους μικρῶν λογιδρίων. Τὴν αὐτὴν
λοιπὸν ὑπόθεσιν ἔκαμν ἐξ ἄπαντος πρὸ πάντων ἐτῶν ὁ
αὐτὸς ἢ ἄλλος παπᾶς καὶ εἰς τὸν Παύλον. Καὶ εἰς αὐ-
τὸν εἶπεν ἐπίσης ὅτι ἂν ζήσῃ καὶ ἀποθάνῃ ὡς καλὸς
χριστιανὸς θὰ ἔκαυε τὴν ὥραν του Ἰωάνναν εἰς
τὸν Παράδεισον μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀρχαγγέλ-
ων, τῶν Θρόνων, τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Κυριοτήτων.

Ἐν τούτοις μεγάλη κίνησις ἐγένετο τριγύρω μου. Ἡ
ἱεροτελεστία εἶχε τελειώσει. Τὰ μεγάλα ὄργανα τῆς ἐκ-
κλησίας ἀνέκρουον τὸ ἑμβατήριον τοῦ Μένδελσον. Ἡκο-
λούθησα τὸ κύμα τοῦ πλῆθους τὸ φέρον με πρὸς τὸ δια-
κονικόν. Χειραψία πρὸς τὴν νύμφην, χειραψία πρὸς τὸν
γάμυρόν. Ἄλλ' ἐγὼ δὲν τοῖς ἀπέτεινα οὔτε λέξιν, καὶ ἔ-
καμν πολὺ κλάδ, διότι μία ἀνοησία περιστρέφετο ἀδια-
κόπως περὶ τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης μου. Ἄν ὀμιλοῦσα δὲν
θὰ κατόρθωνα κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐμποδίσω τὴν γλώσ-
σάν μου νὰ εἰπῇ πρὸς τὸν Γεώργιον ἢ καὶ καλὰ, ἐνόη-
σες καλὰ τὴν φράσιν ἐκείνην τοῦ παπᾶ διὰ τὴν διὰ παν-
τὸς ἔνωσιν; Ἔθ' εἰσθε δύο ἐκεῖ ἐπάνω, δύο!

Ἐξέρχομαι τῆς ἐκκλησίας· κάμνω δύο ἢ τρεῖς ἐπι-
σκέψεις, ἐπιστρέφω οἰκᾶδε, ἱκετεύω ὀλίγον, δεῖπνῶ εἰς
τὴν λέσχην, πηγαίω εἰς τὸ μελόδραμα, ἀλλ' αἰωνίως,
πανταχοῦ, ἢ ἴδεν ἐκείνη μὲ κατεδιώκει ἀμαρτωλότης· ἢ
θὰ τὰ ξεμπερδεύσουν μίαν ἡμέραν, εἰς τὸν ἄλλον κόσμον

Ἡ Ἐφημερίς δικαίως ὑπερκασιζέται τὸ ἀνδρικὸν φύ-
λον ὑβρισθῆν ὑπὸ ἀνθρωπισμοῦ βραβίσαντος ἐν Βόλῳ
τὴν ἠθοποιὸν Σοφίαν Νέρη. Δὲν τὸ ὑπερησπίσθη ὅμως καὶ
ὅταν ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τὸ ἐξύβρισε βραβίσας μοδι-
σταν ἐν Ἀθήναις. Ἐπεθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν κατὰ τί τὰ
περισσότερα γαλιόνια πλησιάζουν τοὺς ἀνδρας πρὸς τὰς
γυναῖκας καὶ ἐπομένως ἀφαιροῦσι τὸν γκαρκετῆρα τῆς διὰ
τοιούτων πράξεων προσβολῆς τοῦ φύλου.

Αὐτὸς πολὺς; Ὁ κ. Νεγροπόντης, ὅχι ὁ Menelas helas!
ὁ διευθυντὴς ἢ διοικητὴς ἢ ὁμογενὴς παπᾶς τῆς
Παλιγγεσίας, λέγει, νὰ πάγῃ σ' τὸ Καλα-
μάκι μόνον μὲ 60, ἐνῶ οἱ γραμματικοὶ τοῦ ἐξέδιδον εἰ-
σητήρια καὶ ἐλαχίστων χρήματα διὰ πλείονας τῶν ἐξή-
κοντα. Ἄν προσετιθετο ἐξηκοστὸς πρῶτος θὰ τὸν ἐξέριχνε
σ' τὴν θάλασσα, ἢ τοῦλάχιστον θάπεφτε ὁ ἴδιος—ἂν ὁ
ἐξηκοστὸς πρῶτος δὲν ἐτύχαινε νὰ εἶναι ὁ φίλος μας Ῥομ-
πότης, ὅστις ἠδύνατο μάλιστα καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τοῦ
κόπου, ρίπτων αὐτὸν ὁ ἴδιος. Ἦτο ἀδυσώπητος ὁ νέος
αὐτὸς Νεγροπόντης πρὸς τοὺς κυρίους, ἀδυσώπητος καὶ
πρὸς τὰς κυρίας. Ἐδάξωε τὸν κ. Δούμαν μὲ τὴν Κυρίαν
του ἠθέλησε νὰ διοῖξῃ τὸν κ. Ῥομπότσην μετὰ τῆς
Κυρίας του. Καὶ ἂν τὸ ἀτμόπλοιο ἦτο θαλαμηγόν τῆς
ὁμογενικῆς του μεγαλειότητος, ὑπομονὴ ἠδύνατο νὰ πα-
ραλάβῃ ἑαυτὸν, τῆς φαρδορίταις του, τὸ καπέλλο
του καὶ τὸν σκύλον του καὶ νὰ πάγῃ ὅπου θέλει.
Ἄλλὰ τὸ ἀτμόπλοιο εἶναι τῆς Ἐταιρίας, ἢς αὐτὸς εἶ-
ναι ὑπάλληλος· ἐν τίνι δικαιοματι λοιπὸν, ὡς λίαν ὀρ-
θῶς παρατηρεῖ ὁ κ. Ῥομπότσης ἐν τῇ Ἰρωλᾷ, ἐστέρησε τὴν
Ἐταιρίαν βεβαίως κέρδους, διὰ νὰ ἔχῃ αὐτὸς τὴν εὐχα-
ρίστησιν, νὰ ἀναχωρήσῃ μὲ 60; Πιστεύομεν οἱ μέτοχοι
νὰ ἀπατηθῶσιν νὰ πληρώσῃ ἀκριβὰ αὐτὸ τὸ κέρδι του.

Ἐν πλείρῃ ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀλαζονικὴν τοῦ διευθυν-
τοῦ τῆς Παλιγγεσίας καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταχρήσεως
τῶν δικαιοματῶν καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐταιρίας,
κ. Γουδῆς μὲ τὴν Κρήτην τοῦ κατενοουσίασε κόσμον. Πα-
ρανοήθησαν ὀλίγοι ὅτι ἐνεκα τῆς σφύρας ὁ διάπλους
ὑπῆρξεν οὐλοῦντος· ἀλλὰ θὰ παρεπονέοντο περισσότεροι, ἂν
ἄρῃνεν ἐξῶ ἀνθρώπους. Τὸ λάθος ἦτο τῆς Ἀτμοπλοικῆς
ἣτις δὲν διέθεσε πλείονα ἀτμόπλοια· ἢ μᾶλλον τὸ λάθος
εἶναι ὅλον τῶν Ἐταιριῶν, αἵτινες ἐκ στενοῦ κερδοσκοπι-
κοῦ πνεύματος φερόμενα δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ
πολύκλαδον καὶ τὸ εὖρος τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας.
Ἄλλὰ καὶ μὲ τὸσον κόσμον οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ ἔμειναν εὐ-
χαριστήμενοι, διότι ἐξ ὅλων τῶν ἀναμνηθέντων εἰς ἀτμο-
πλοικὰ, μόνος ὁ κ. Γουδῆς ἀπεδείχθη ὅτι γνωρίζει τὸσον
καλὰ τὴν δουλειὰ του, διότι αὐτὸς μόνος εἰσήγαγεν ἐν
τοῖς ἀτμοπλοίοις του εὐρωπαϊκὴν τάξιν, εὐγένειαν, εὐ-
μαρείαν, περιποίησιν, ὥστε νὰ μεταβάλλῃ τὰ ταξίδια
τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης εἰς ἀληθῆ διασκεδαστικὰ ταξεί-
δια (voyages de plaisir).

Ἄν ποῦ βλέπετε κατ' αὐτὰς διατριβὰς, ἄρθρα, δια-
φορικά, ἐκφράσεις λύπης, παράπονα, ἀγανακτήσεις ἰε-
ρὰς, πάθος, στηθοκτυπήματα, ὑποκρισίας, ταρτουρισμούς,
καὶ ὅλα αὐτὰ προκειμένου περὶ ὑπερασπίσεως τῶν ὑπὸ
τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξεταστικῆς ἐνοχοποιουμένων— ἐάν
ἐκ συμπαθείας ἢ ἐκ συμφέροντος δὲν ἐπιθυμῆτε τοὺς κυ-
ρίους αὐτοὺς νὰ τοὺς βλέπετε ἀθῶους, τότε μὴ πιστεύ-
ετε τίποτε! Κυκλοφοροῦσι κατ' αὐτὰς χρήματα καὶ χρή-
ματα ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων.

Αὐτὴ πάλιν ἡ ἐφοδος τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὰ
τῶν περισευμάτων τοῦ κ. Κέντρου, διευθυντοῦ τοῦ Ξε-

ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γεώργιος;

Πλαγιᾶζω, ἀποκοιμοῦμαι, καὶ ἐδῶ ἄρχίζει τὸ ὄνει-
ρον εἶνε ὄνειρον, μὴ τὸ λησιμονῆτε, ἀποῦν ὄνειρον.

Εὐρισκόμην ἐν τῷ Παραδείσῳ, εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν
σταθμὸν. Μεγάλῃ κίνησις ἀμαρτωλοῦν· αἱ ἀμαρτωλοὶ ἀ-
νεχώρουν κενὰ καὶ ἐπανήρχοντο, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ἦττον, πεπληρωμένοι. Σταθμαρχὸς ἦτο ὁ Ἅγιος Θω-
μάς. Συνδιελεγόμην μετ' αὐτοῦ, καὶ ὡτος φιλοφρονέ-
στατα μοῦ ἐξήγει τὸν ὀργανισμόν τῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ ἀμαρτωλοὶ μοῦ ἔλεγε, ἀνχωροῦν ἀπὸ τὴν
γῆν, προσεγγίζου εἰς τὴν Κόλκασιν, προσεγγίζου εἰς τὸ
Πουργατόριον, καὶ σταματοῦν εἰς τὸν Πανάθειον. Ἐδῶ,
αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἔχομε πλῆθος, πολὺ πᾶθος. Κατ' αὐτὰ
τὰ τελευταῖα χρόνια, ἐσκότισαν μὲ τὴν παραπάνω τὸν
Μεγαλοδύναμο. Εἶνε τὸρα ὀλίγος καιροῦ τοῦ εὐλαθεῖς
τὸ παραπῆραν ἐπάνω τοὺς καὶ θέλουσιν καὶ καλὰ καὶ σώ-
νει νὰ σώσουν ὅλους τοὺς ἀμαρτωλοὺς. Νὴ ταῖς ἐφημε-
ρίδαίς τους, μὲ τὰ ἀναθέματα τους, τοῦ χλιαροῦς τοὺς
ἀνάπτουν, τοὺς δειλοὺς τοὺς κάμνουν νὰ φοβοῦνται τὴν
Κόλκασιν. Γι' αὐτὸ, βλέπετε, αὐτοὺς τοὺς μῆνας, ἔχομε
περισσότερους ἐπιβάταις γιὰ τὸν Πανάθειον καθ' ἡμέραν
εἰς μὴ ἀναγκασμένους ὅταν ἀναχωρῆ ἀπὸ τὴν γῆν ἢ ἀμα-
ρτωλοὶ νὰ προσθέτωμεν νέας ἀμαρτίας. Ἡ εὐλογία
συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν αὐξάνσιν αὐτῶν τῶν ἐπιβατῶν,

ἀλλὰ νομίζετε, κύριε, ὅτι ὀλιγώτερον συντελεῖ καὶ ἡ εὐ-
λάβεια; Ἄλλως τε, μετ' ὀλίγον θὰ κρίνετε μόνος σας. Ἡ
ὥρα εἶνε ἑπτὰ καὶ δέκα... Τὸ ἐξῆρες θὰ φθάσῃ, ὅπου
καὶ ἂν εἶνε... Ναί, ἔχομε καὶ ἐξῆρες τὰ ὅποια ἔρχον-
ται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν γῆν δίχως προσέγγισιν... ἀ-
κούετε τὸν συριγγόν; Νὰ το, ἔρχεται, ἐμμήθημεν τὸν
ὀργανισμόν τῶν γαλλικῶν σιδηροδρόμων, εἶνε ὁ καλλι-
τερος. Ἡ ἔταιρία μας ἔθνηε εἰς κυκλοφορίαν τὰς μετο-
χὰς τῆς, διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς, αἱ ὁμολογίαι τῆς εἶνε
ἠγγυημένα ἀπὸ τὸν Οὐρανόν.

Αἱ κυριώτεράί μας γραμματικὴ ἐπερατώθησαν, ἀλλὰ δὲν
ἤρξισαν ἀκόμη ἡ συγκοινωνία μὲ ὅλους τοὺς πλανήτας·
τὸρα καταγινομένη εἰς τὴν δευτέραν διακλάδωσιν. Πα-
ρατηρήσατε καλὰ, τὸ τραῖνο πλησιάζει. Καθὼς βλέπετε,
ἔχομεν ἀμάξας τριῶν τάξεων: πρῶτης, δευτέρας καὶ
τρίτης φορτηγούς διὰ τὰς ἀποσκευὰς καὶ ἰδιαιτέρον δια-
μέρισμα διὰ τοὺς κύνας. Καταβαίνουν προσέξατε καλὰ!
καὶ παρατηρήσατε τὸ ἐξῆς: εἰς τῆς δευτέρας τάξεως
δὲν ὑπάρχει πολὺ πλῆθος ἀπὸ τὴν μέσην αὐτὴν τάξιν,
τὴν τάξιν τῶν νοικοκυραίων, ἔχομεν πάντα ὀλίγους·
εἶνε κακολόγος, ἀθρησκός, ἐλευθεροφρων αὐτὴ ἡ μέση
τάξις· εἰς τῆς τρίτης τάξεως, τὸναντίον πλῆθος, πολὺ
πλῆθος αὐτὸς ὁ λαὸς ἢ πολὺ καλὸς θὰ εἶνε ἢ πολὺ κα-
κός, ἀλλ' ἐν γένει πολὺ καλός. Ἄ! πρέπει νὰ ὁμολογή-
σωμεν ὅτι οἱ πλούσιοι ἔχουν μεγάλαν εὐκολίαν διὰ νὰ
σώσουν τὴν ψυχὴν των. Ἐχουν τὸν καιρὸν των εἰς τὴν

νοδοχείου της Αγγλίας, πώς σ'ε φάνη; Είναι αληθές; ότι ο κ. Κέντρος έκαμεν πολύ τραγικήν περιγραφήν τής νέας αὐτῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου ἐναντίον ψιτῶν, σου πῶν, χορταρικῶν, γλυκῶν, ἐνῶ οἱ καυμένοι οἱ κλητῆρες καὶ οἱ χωροφύλακες ἐνοούσαν νὰ τοῦ τὰ παστρέψουσι δ.λα, ἀφοῦ ἦσαν ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας. Ἴδου ὅτι προσκληθεὶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν ὡμολόγησε καὶ αὐτὸς πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς προσβληθείσης φιλοτιμίας τῆς ὅτι οὐδὲν σκευὸς τῷ ἀρρηθῆναι ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Τοῦ ἀφρηθῆσαν μόνον τὰ ἐν τοῖς σκεύεσιν, ἀλλ' αὐτὸ ἦτο ἀνακούφισις διὰ τὴν μετὰκρίσιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προσβολὰς, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ὑπηρετὰς του, αὐταὶ ἦσαν ἐκ τῶν συνήθων ἀστυνομικῶν θωπειῶν, μὲ τὰς ὑποίας πρέπει νὰ εἶναι συνοικειωμένος πᾶς ὑπὸχρεὸς τοῦ κ. Κοσσονάκου.

Καὶ τὸ τοῦ Φαλήρου γαλλικὸν θέατρον καὶ τὸ τοῦ Τσόχ Ιταλικὸν καὶ τὰ διαλείμματα τοῦ κ. Λεκατσῆ μόλις θ' ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου. Ἄχρι τότε, δύνασθε νὰ περιορισθῆτε εἰς τὰ κουκίσματα τῶν βατραχῶν τοῦ Ἰλίου καὶ τοῦ Κασίση, τὸν βερὺν γλυκὸν ἢ μέτριον καὶ βερὺν τοῦ Γιαννοπούλου καὶ τὴν ἐπὶ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων, ὅχι ὅμως καὶ ἐν τῇ Φαληρικῇ ἀκτῇ, πικρομένην Μασκὸν καὶ Αἰθᾶ.

Ἴδου τὸ πρῶτον ἰσως παράσημον μετὰ εἰκοσαετίαν ὀλόκληρον, ὅπερ τιμᾷ καὶ τὸν δίδοντα καὶ τὸν λαμβάνοντα. Εἶναι τὸ κατὰ πρωτοβουλίαν τοῦ Βασιλέως δοθὲν εἰς τὸν γενναῖον Γάλλον Παμμελεῆ, τὸν μόνον ἐξ εἰκοσακισχιλίων Ἑλλήνων ῥιφθέντα εἰς τὴν θάλασσαν ἵνα σώσῃ πνιγμένους! Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναλάβῃ πληρῆς ἢ εὐτυχῆς πρωτοβουλία τοῦ Βασιλέως, γνωρίζετε τί ἐπρεπε νὰ

κάμῃ; Νὰ ξεκρεμάσῃ μὲ τὰς χεῖράς του ὄλα τὰ παράσημα, τὰ τόσον ἀπειδῶς ῥιφθέντα ἐσχάτως ὡς ἀντικείμενα τοῦ κοτιλλιών. Διότι, νὰ εἶναι μαζὺ ἱππόται οἱ εὐπατριδῆς Παμμελεῆ καὶ ὁ φίλος μας Ἀλκιβιάδης Καμπᾶς, τί νὰ καταλάβῃ ὁ ἕνας καὶ τί ὁ ἄλλος, καὶ πῶς νὰ διακριθῇ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Τὰ περὶ αἰτήσεως ἀδείας κυνηγετικῆς τοῦ κ. Λομβάρδου διὰ τὸ φυσιογραφικὸν μουσεῖον! τὰ περὶ ἀρνήσεως τοῦ κ. Κοσσονάκου εἰς τὸ νὰ παραβῇ τὸν νόμον χάριν ὑπουργοῦ! τὰ περὶ ἀνεψιοῦ Λομβάρδου ὅτι αὐτὰ τὰ κάμνει ὁ Πετιμεζᾶς! τὰ περὶ δικαίας ἀποτροφῆς τοῦ Διευθυντοῦ! τὰ περὶ ἄνευ ἀδείας εἰς κύνῃν ἐξόδου τοῦ κ. Λομβάρδου, πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του! ὄλα αὐτὰ εἶναι ἀληθῆστατα.

Ὅπου λοιπὸν ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ ποθήσασα τρυγῶνα κοιλία τοῦ κ. Λομβάρδου εἶναι φυσιογραφικὸν Μουσείον. Ἀλλὰ τότε, τιοῦτο μουσεῖον ἀξίζει μίαν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν.

Δυστυχῶς ἡ ἀυστηρότης τοῦ κ. Διευθυντοῦ δὲν ἐξικνεῖται μέχρι τῶν βολῶν ἀσπλάγγων κυνηγῶν, διότι μᾶς εἶπον φίλοι μας ὅτι εἶδον εἰς λίσταν ξενοδοχείου τρυγῶνα! Ποῦ τὰ εὐρίσκουν οἱ κύριοι ξενοδοχοῖ; Ἄν εἶχομεν βροχὰς, θὰ ἔλεγον ὅτι τοὺς πέρτουν ἀπ' τὸν οὐρανό. Ἄς διπλασιασθῇ λοιπὸν τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὁ κ. Κοσσονάκος, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ζήτημα ἔνεκα τῶν ἀδιορθῶτων Ῥωμηῶν, πρᾶξάκε καὶ ὑπουργικῶν χαρκατῆρα.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων ὠραίων τοῦ τελευταίου Ἀσμοδαίου ἦτο καὶ ἡ εἰκὼν τῶν Συνοδικῶν μας τρυγῶ-

διαθεσίν των, καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ἀκόμη ὅτι δίδουν εἰς τὸν Σατανᾶ τὸ περισσότερον καὶ κελλίτερον μέρος τῆς ὑπάρξεως των, εὐρίσκουν πάντοτε, κάπου κάπου, ὅσον ὀλίγην θέλησιν καὶ νὰ ἔχουν, μίαν ἢ δύο ὥρας ὅπως τακτοποιήσουν τοὺς λογαριασμοὺς των με τὴν θρησκείαν. Ὁ θεὸς δὲν εἶνε τόσον κακὸς ὅσο τὸν περισταίνουν. Εὐχαριστεῖται μὲ πολὺ ὀλίγα πράγματα, πιστευσέ με. Μείνατε ἐδῶ μόνον μίαν ἢ δύο ἡμέρας, θὰ ἰδῆτε νὰ ἔλθουν καμμιὰ πενηνταρικὰ τραῖνα, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ τὰ τραῖνα βέβαια ἀνθρώπους ποῦ γνωρίζετε. Τότε θὰ ἐννοήσετε πόσον εὐθηνὰ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κερδίσῃ τὸν Παράδεισον.

Εἶνε λογᾶς ὁ Ἅγιος Θωμᾶς. Ἐλεγε, ἔλεγε, ἔλεγε! ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ τινας στιγμῶν δὲν ἤκουον πλέον τί ἔλεγε. Ἡ χήρα ἢ νεόνυμφος, ἢ σύζυγος τοῦ Παύλου, ἢ σύζυγος τοῦ Γεωργίου, ἤρχετο μὲ τὸν σιδηρόδρομον! Ἐκείνη ἦτο! Προέκυψε τὴν ὠραίαν τῆς κεφαλῆν ἀπὸ τὸ παράθυρον μιᾶς ἀμαξῆς. Ἐπειτα δὲ ἐλαφρὰ, πετακτῆ, ριζάρεσκος ἐπήδησε μὲ εὐκίνησιν ἀπὸ τὴν ἀμαξάν δείξασα ὀλίγον τὰς γάμπας τῆς αἰτινες ἦσαν θελκτικώταται. Καὶ ἔτρεχε πανταχοῦ φωνάζουσα: «ὁ Παράδεισος; ποῦ εἶνε ὁ Παράδεισος; Ἐγὼ τὸ εἰσιτήριόν μου.»

Τοιαύτην ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὴν εἶδον μίαν ἡμέραν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κομπιένης, καταβαίνουσαν ἀπὸ μίαν εἰδικὴν ἀμαξοστοιχίαν ἣτις ἔφερον εἰς τὸ μέγαρον τοὺς

προσκεκλημένους τῆς Αὐτοκρατείας. Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπίσης, εἶπε λιγὰκι τὰς γάμπας τῆς, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπίσης ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας φωνάζουσα.

«Ταῖς κάσας μου! Νὰ μὴν ξεχάσουν ταῖς κάσας μου! δώδεκα ἔχω!»

Καὶ εἰς ἀξιοματικὸς τοῦ στέμματος ἦλθε πρὸς αὐτήν, εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κομπιένης καὶ τῇ εἶπε: «Μὴ φοβεῖσθε, κυρία κηρσοσα, φροντίζω ἐγὼ διὰ ταῖς κάσας σας, ἐγὼ διὰ τὰς κάσας εἶμαι ἐδῶ.»

Καὶ ὁ Ἅγιος Πέτρος ἦλθεν ἐπίσης πρὸς αὐτήν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Παράδεισου καὶ τῇ εἶπε.

Τὸ εἰσιτήριόν σας, κυρία; Λαμβάνετε τὸν κόπον νὰ μοῦ δείξετε τὸ ἰατηρίον σας;

— Νὰ το, κριε.

— Εἶνε ἐν τάξει. Μπορεῖτε νὰ περάσετε. Ἴδου ἡ εἰσοδος τοῦ Παραδείσου.

Ἡ μικρὰ μο φίλη ἔκαμε χαριστάτην ὑπόκλισιν καὶ παρῆλθε. Παράφορος τις ἐπιθυμία μὲ κατέλαβε νὰ εἰσεέλθω κατόπιν ἢ εἰς τὸν Παράδεισον.

Τίς εἶδε; ἔως εἶχεν ἀποθάνει ὁ Γεώργιος, καὶ ἡ χήρα ἔμελλε νὰ εὐραῖ μεταξὺ τῶν δύο συζύγων τῆς.

Ἡρώτησα τὸν Ἅγιον Θωμᾶν ἂν μοι ἐπιτρέψῃ νὰ εἰσεέλθω.

— Εὐκόλο πρᾶγμα, μοι ἀπεκρίθη.

— Ναι, ἀλλὰ διὰ μίαν μόνον ὥραν! μήπως καὶ μὲ

των τὸν περιδρομον, ἐνῶ ἐπνίγοντο ἄνθρωποι! Πόσα κεφάλαια ἐν τοῖς Ἀθλοῖς τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἀνθρωποι εἰς τὴν θάλασσαν, ὑπὸ ἄλλην ἔνοιαν, θὰ ἔγραφεν ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ διὰ τοὺς ἀντίποδας αὐτοὺς τοῦ Μυριέλ. Ἄλλ' ἐνῶ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν γενναίων πράξεων καὶ γενναίων αἰσθημάτων, παρῆλθε καὶ ὁ καιρὸς τῆς φαντασίας; σήμερον ὁ Οὐγὼ γράφει Θρησκείαν καὶ Θρησκείας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ζηνκατῆρα Ἀθλοῖς.

Τὸν γενναῖον ἐκνευρισμὸν ἐχαρκατῆρισε κάλλιστα εὐφυῖα ἱεροδικαίου. Τινὲς ἐκ τῶν ἐλευθεροφρονούντων νέων ἐν τῷ ἀτμοσφαιρῷ ἤλεγγον ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ διακίου τὴν διαγωγὴν τῶν ἁγίων Συνοδικῶν, αἵτινες δὲν εἶχον σηκωθῆ ἀπὸ τὸ τραπέζι.

— Τί θέλατε, τοὺς εἶπεν θαυμάσια ὁ διακίος, νὰ βλέπουμε καὶ μεις, ὅπως σεῖς, ἀπὸ τὰ παραθυράκια πῶς πνίγονταν;

Συλλογὴ δυσσιῶνων διὰ τὸν Ἰσθμόν. Δεκατρία ἀτόμολοι καὶ πῆγαν εἰς τὸ Καλαμάκι. — Τρεῖς ἄνθρωποι ἐπνίγησαν. — Αἱ ὑπόνομοι φωτιὰ δὲν ἐπίασαν. — Ἡ ἐγγραφὴ τῶν μετοχῶν ἐγένε Τρίτη. — Καὶ προσθέσατε εἰς ὄλα αὐτὰ ὅτι τῆς ὄλης ἐπιχειρήσεως προίσταται ὁ πολλῶν στρατῶν ἰδῶν νῶτα στρατηγὸς Τυρρῶ.

Δικαίως παραπονοῦνται οἱ μαθηταὶ τῆς ζωγραφικῆς στερηθέντες πρὸ πολλοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ διδασκάλου των Λύτρα, διότι ἠθέλησαν νὰ παρανομήσουν οἱ κύριοι Παπαμυχαλόπουλος καὶ Θεοφιλάς καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν παρανομίαν ὁ ἀξιότιμος Καθηγητῆς; οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν τῆς ζωγραφικῆς οὔτε πατοῦν εἰς

τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ τοῦτο, διὰ νὰ περᾶσῃ τὸ κῆρι τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς. Πιστεύομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ καταδεχθῇ νὰ συνεχίσῃ τοιαύτας πράξεις τῆς προκατόχου τῆς, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐπαναφέρῃ τὸν κ. Λύτραν εἰς τὴν ἔδραν του καὶ θὰ τὸν ἀποδώσῃ εἰς τοὺς λατρεύοντας αὐτὸν μαθητὰς του.

Τὰ συνήθη ἀγκίστρα πρὸς ἀλλεῖαν μετοχῶν διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς ἐρρίφθησαν καὶ πάλιν διὰ τῶν λεγομένων χρηματιστικῶν δελτίων — ἐν παρενθέσει λέγομεν ὅτι τὸ Χρηματιστικὸν Δελτίον τοῦ Μεσολογγίου Νεγροπόντη, δι' οὐ ἐπιτηδειότατα ἐκυνηροῦντο τὰ συμπερόντα τοῦ συντάκτου, ἐξεδιόχθη ὑπὸ τοῦ Διδῶτος πρὸς τιμὴν του. — Εἰς τὸ χρηματιστικὸν δελτίον τῆς Νέας Ἐφημερίδος τῆς Κυριακῆς ἀνεγνωμεν τὰ ἐξῆς λίαν ὑποπτα προπαρασκευαστικὰ τῆς ἐγγραφῆς τῆς Δευτέρας: «Κατὰ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας, μοιολοῦν ἐπισήμως ἡ ἐγγραφὴ εἶναι ὀρισμένη διὰ τὴν προσηγῆ Δευτέραν, 26 τρέχοντος μηνός, ἐξητήθησαν ἄνω τῶν 3400 μετοχῶν, ἧτοι τοῦ ἡμίσεως αὐτῶν, γενικῶς δὲ πιστεύεται, ὅτι δὲν θέλουσιν ἐκατοποιηθῆ κατ' ὄλοκληρίαν πᾶσαι αἱ αἰτήσεις κτ.λ.»

Διὰ νὰ καταλάβητε τὴν γυδακίτητα τοῦ δολώματος, ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι πολλὰ αἰτήσεις γίνονται ὑπὸ μεσιτῶν τῶν ἰδίων ἰδρυτῶν!

Ἰπὸ τοῦ δικακεκριμένου ὠρολογιοποιοῦ τῆς πόλεως μας, τοῦ Ἰταλοῦ κ. Πιερόνη, προσηνέχθη τῷ βασιλεῖ ὠραῖον θερμόμετρον ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς μεταλλικῆς συστολῆς καὶ διαστολῆς, πρῶτην φορὰν κατασκευαζόμενον τόσον μικρόν, τοῦ συστήματος Orbain Jurgensen, ἐντὸς ἀργυροῦ

κρατήσουν ἐκεῖ μέσα; θὰ εἰμπορέσω νὰ φύγω; γιατί, βλέπετε, ὅσο εὐχάριστος καὶ ἂν εἶνε ὁ Παράδεισος, ἂν ἔχω ἀκόμη μερικὰ χρονία νὰ περάσω εἰς τὴν γῆν, δὲν θέλω νὰ τὰ χάσω. Ἡ ζωὴ βαστᾷ μόνον μιὰ στιγμή καὶ ὁ Παράδεισος εἶνε αἰώνιος.

— Μὴ φοβεῖσθε, θὰ εἰμπορέσετε νὰ βγῆτε. Ἐλθτε.

Καὶ μὲ ὠδήγησε πρὸς τὸν Ἅγιον Πέτρον.

— Κύτταξτε καλὰ τὸν κύριον, διὰ νὰ τὸν γνωρίσῃς καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃς ἐπειτα νὰ ἐβγῇ, τὸ κάμνει ἀπὸ περιέργεια, ἀπλὴ περιέργεια, μόλις θὰ ἐμβῇ καὶ θὰ ἐβγῇ.

— Ἐμβᾶτε, κύριε, ἐμβᾶτε, θὰ εἶδε, γνωρίζω.

Καὶ ἰδοὺ εἰσῆλθον εἰς τὸν Παράδεισον. Ἐπρόφθασα εἰς ἐγκαίριον στιγμήν. Ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Παῦλος αἵτινες κατώπευσον τοὺς ἀφικνουμένους ταξιδιωτὰς, εἶχον ἤδη ὀρμηθεῖ ἐπὶ τῆς γυναικός των.

Ὁ Παῦλος εἶχεν ἀρπάσει τὴν δεξιὰν χεῖρά τῆς καὶ εἶλκεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν φωνάζων: «Ἰωάννα, ἀγαπητῆ μου Ἰωάννα!»

Ὁ Γεώργιος εἶχεν ἀρπάσει τὴν ἀριστεράν τῆς χεῖρα καὶ εἶλκεν πρὸς ἑαυτὸν φωνάζων: «Μάρθα, ἀγαπητῆ μου Μάρθα!»

Εἶχε δύο ὀνόματα: Μάρθα καὶ Ἰωάννα, ἐνόμισε δὲ

κατάλληλον νὰ μὴ τηρήσῃ ἐν τῇ οἰκειότητι τῆς συζυγικῆς παστάδος διὰ τὸν δεύτερον σύζυγον τὸ ὄνομα ὅπερ ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν πρῶτον. Ἦτον ἀξιολάτρευτον πλάσμα καὶ εἶχεν ἐξοχὸν ἀβρότητα αἰσθημάτων, ὡς βλέπετε.

Ἐν τούτοις οὐδέτερος αὐτῶν, οὔτε ὁ Παῦλος; οὔτε ὁ Γεώργιος ἐφάνετο ἔχων διαθεσιν νὰ τὴν ἀπολύσῃ.

— Ἰωάννα!

— Μάρθα!

— Εἶμαι ὁ πρῶτος σου σύζυγος!

— Εἶμαι ὁ δεύτερός σου σύζυγος!

— Τὰ δικαίωματά μου εἶνε ἀδικαιολογητά!

— Κύριε, ἀφήσατε τὴν κυρίαν!

— Δὲν ὀμιλῶ πρὸς σᾶς, κύριε. Δὲν εἶδε γνωρίζω!

Δὲν εἶδε γνωρίζω! Ἀλλ' ἦσαν φίλοι στενοὶ ἐπὶ τῆς

γῆς, ὅταν ἔζων ὁ εἰς δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ στιγμήν χωρὶς τὸν ἄλλον. Ὁ Γεώργιος, ὁ δεύτερος σύζυγος, δὲν τὸ κουνούσε ἀπὸ τοῦ Παύλου... καὶ αἱ κακὰ γλῶσσαι ἔλεγον... ἀλλὰ τί δὲν λέγουν αὐταὶ αἱ κακὰ γλῶσσαι!...

Ἡ φιλονεικία ἐν τούτοις ἀνάπτει μεταξὺ τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Παύλου. Αἱ φωναὶ ὑφῴνται δυνατώτερα...

πεντοδράχμου. Τὸ προσφερθὲν συνωδεύετο καὶ ὑπὸ πι-
στοποιητικοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου κ.
Σμῖτ περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτοῦ. Τὸ εἶδομεν πρὶν προσε-
νεχθῆ, χωρὶς νὰ λάβωμεν τὴν ἀδειαν τοῦ σεβαστοῦ κ.
Καλλίνεκη. Ἄντι ἐκκτὸν φράγκων εἰς τὸ ἐξῆς θὰ δύνα-
ται πᾶς τις νὰ προμηθεύηται τοιοῦτο ἐπιστημονικὸν κομ-
ψοτέχνημα. Συγχάριζομεν τῷ κ. Πιερόνῃ διὰ τὴν χειρο-
τεχνικὴν του ἐφεύρεσιν.

Ἐν Βιέννῃ διαζονται κατ' αὐτὰς πάντες οἱ ἐνοχο-
ποιηθέντες ἐπὶ ἀμελείᾳ ἢ παραλείψει καθήκοντος κατὰ
τὴν φοβερὰν νύκτα καθ' ἣν ἑκατοστὺς ἐφρονεῦθησαν εἰς
τὰς φλόγας τοῦ Κομικοῦ Μελοδράματος. Διευθύνται,
ἐπιθεωρεῖται, διοικηταὶ τῆς χωροφυλακῆς, καὶ ἄλλοι. Νὰ
ἰδῆτε δὲ τὸ περιεργὸν ὅτι παρεπέμφθησαν καὶ ἀστυνομι-
κὰ ὄργανα, διότι δὲν ἄφιναν τοὺς πολίτας νὰ εἰσελθῶσι
ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς καταστροφῆς ὅπως σώσουν ἑσους δυ-
νηθῶν. Δηλαδή ἀπαράλλακτος περίπτωσις μετ' ἰδικὴν
μας τῆς Μ. Παρασκευῆς, ὅτε εἰς λοχίας διὰ τῆς λόγχιης
ἀπέκρουε τοὺς ἀποπειραθέντας νὰ ἀνοίξουν τὴν θύραν τοῦ
Γυναικωνίτου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅπως διασώσουν με-
ρικὰς ψυχὰς· ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν καταδεχόμεθα οὔτε νὰ ἀνα-
κρίνωμεν τέτοια προαμικρὰ πράγματα.

Εἰς τὸν προϋπολογισμόν του ὁ Γλάδστων ἐπέβαλλε
πρὸς πληρωσιν ἐνὸς τετάρτου ἑκατομμυρίου λιγῶν τῶ
ὅποιον τοῦ ἐχρειάζετο φόρον καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν. Ἐδῶ
τοιούτος φόρος ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀμαξῶν θὰ ἦτο καὶ ἄ-
δικος, διότι οἱ ἀμαξηλάται πληροῦνον φόρον ἐπιτηδευ-
ματος καὶ πολὺ ὀλίγον σκόπιμος, διότι ἡ ἀκριβεία τῶν
ἀμαξῶν θὰ ἐδιπλασιαζέτο· ἀλλὰ φόρος ἐπὶ τῶν ιδιωτι-
κῶν ἀμαξῶν θὰ ἦτο ὅ,τι δίκαιον καὶ ὅ,τι σκόπιμον. Ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μᾶλλον φορολογησίμος ἰδιωτικὴ
ἀμαξὰ θὰ ἦτο τὸ κρυστάλλινον κινητὸν παλάτιον τοῦ κ.
Διάγγελι!

Ἡδυνάμεθα ἐπὶ ἓνα περίπου μῆνα νὰ ἀναγινώσκωμεν
ἐν τῷ ἀγγλικῷ τύπῳ τὰ τοῦ γάμου τοῦ νεωτέρου υἱοῦ
τῆς Βασιλείσσης Βικτωρίας Λεοπόλδου μετὰ τῆς Γερμα-
νίδος πριγκιπισσῆς Ἑλένης. Κύρια ἄρθρα, περιγραφαί,
σελίδες ὀλόκληροι, βιογραφαί, εἰκόνες, εἶναι κατὰ μέτρα

Ἡ ζωὴ εἶνε εὐχάριστος εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἀλλ' ὀλίγον
μονότονος, καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐπεισὸδιον προξενεῖ οἶαν ἐν-
τύπωσιν ἀμαξα ἐλαύνουσα ἐν μικρᾷ ἐπαρχικῇ πολίχνῃ.
Οἱ μακάριοι καὶ αἱ μακάριαι προστρέχουσι πανταχόθεν.
Οἱ μὲν συνηγοροῦσι ὑπὲρ τοῦ πρώτου συζύγου, οἱ δὲ ὑ-
πὲρ τοῦ δευτέρου.

Ἡ δὲ Ἰωάννα οὔτε κινεῖται· ἀπαλλάξασα τὰς δύο
αἰχμηκλώτους χεῖράς της δὲν ἔλεγε λέξιν οὔτε πρὸς τὸν
Γεώργιον οὔτε πρὸς τὸν Παῦλον.

(Ἔσται συνέχεια)
κατὰ τὸν Ludovic Halevy
Ἰουλιανός.

ἐξ ὧν τούτων τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, καὶ ἐκάστη γραμμὴ
προδίδει τὴν φιλοβασιλικότητα τοῦ λαοῦ ἐκείνου καὶ τὴν
φιλολαϊκότητα τῶν βασιλείων ἐκείνων. Ἡ ὑπέροσχος ἐ-
κείνη γυνή, ἡ μηδὲν ἔκτακτον ἐν τῷ βίῳ της ἐκδηλώ-
σασα, ἡ ἀνασσα Βικτωρία εἶναι τὸ εἰδωλον ἑκατομμυ-
ρίων καὶ τὰ τέκνα της, ἰδίως τὰ τέκνα της, μικροὶ θεοὶ
τῶν ἀναριθμητῶν ὑπηκόων της. Καὶ μὴ τις ἀποδώσῃ
τὴν ἀγάπην ἢ ἀπολαύει ἢ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐν Ἀγ-
γλίᾳ εἰς τὴν μοναρχικὴν παράδοσιν· εἶναι κυρίως τὰ
προσόντα καὶ αἱ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ λαοῦ μέρι-
μναι τῶν μελῶν της τὰ προκαλοῦντα τὸν μυθῶδη αὐτὸν
ἐνθουσιασμὸν πρὸς εἰ τι ἀφορᾷ αὐτούς. Ὅπου σύλλογος
φιλανθρωπικὸς, κοινωνικὸς, ἐπιστημονικὸς, βιομηχανικὸς,
ὅπου ἴδρυμα κοινῆς ὠφελείας, προίσταται καὶ εἰς βασι-
λόπαις, ὅστις κατέρχεται μεταξὺ τοῦ πλήθους, ἰμῖλει,
πειθεῖ, ἐνθουσιάζεται, ἐργάζεται καὶ πράττει. Αὐτὸς ὁ
νεώτερος υἱὸς τῆς Βικτωρίας, ὁ γλυκύτατος τὴν μορφήν
ξανθὸς Λεοπόλδος, μὲν εἰσοσιενναετής, ἔχει, καθὰ λέ-
γεται, κληρονομῆσει ὄλον τὸ πνεῦμα τοῦ πολυμηχανοῦ
πατρὸς του, τοῦ ἡγεμόνος συζύγου (Prince Consort) καὶ
εἰργάσθη ἀνεκδότως ὑπὲρ πολλῶν ἐταιριῶν καὶ συλλόγων.
Πρὸ διετίας ἀκόμα κατάρθωσε νὰ ἀναστήσῃ ἓνα βιομη-
χανικὸν κλάδον, ἐκλείψαντα ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος ἐν Ἀγ-
γλίᾳ, τὴν διὰ γυναικείας ἐργασίας ταπητουργίαν. Καὶ
τέλευτατον ἐγένετο Ἐλθεσις τῶν ἐργῶν αὐτῆς ἐφελκυσσασα
τὸν θαυμασμὸν τῶν περιεργασθέντων τὰ καλλιτεχνικώ-
τατα ἔργα. Ἰδοὺ ὁ μόνος τρόπος καθ' ὃν κατὰ τοὺς χρό-
νους τούτους δύναται οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ βασιλόπαιδες
νὰ ἐπισπῶνται ἐφ' ἑαυτοὺς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐνοίαν
τῶν λαῶν των. Ἀλλὰ ἐγώισται βασιλεῖς, κηφῆνες βασι-
λεῖς, πλουτολάτραι βασιλεῖς, κτηνοτρόφοι βασιλεῖς, αὐ-
τοὶ θὰ μακρυνθῶσι μίαν ἡμέραν ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαιρᾶς
τῆς ἀδικροῦρας τοῦ λαοῦ, ἂν μὴ πέσωσιν ἐντὸς ἀτμο-
σφαιρᾶς ἀγανακτήσεως καὶ ὀργῆς.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν :
« Ἐννοοῦμεν ἐπὶ Κομμουνδούρου νὰ παραβιάζωνται οἱ
νόμοι, νὰ κλέπτηται τὸ δημόσιον καὶ ἡ δικαιοσύνη νὰ
γίνεται βεζίλι. Ἄλλ' ἐπὶ Τρικούπη ;
« Αὐτὸ εἶναι πολὺ ἀπελπιστικόν !
« Διατί λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπη νὰ δικτηρῇ ἐν τῇ ἰδιαι-
τέρᾳ του πατριδί εἰς τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως τῶν
Πρωτοδικῶν τὸν Ἀλέξανδρον Βασιλεῖον ἄνθρωπον μὴ
ἔχοντα τὰ προσόντα τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως ;
« Κεῖ εἶναι μικρὸν τοῦτο ; ὅχι· διότι ὁ γραμματεὺς εἶ-
ναι ἡ ψυχὴ τοῦ δικαστηριακοῦ γραφείου εἰς ὃ συγκεν-
τροῦνται τὰ συμφέροντα ὀλοκληροῦ κόσμου. Πρέπει λοι-
πὸν νὰ λάβῃ ἕκαστος τὴν θέσιν του, ὁ δὲ κ. Ἀλέξανδρος
Βασιλεῖον τὴν θέσιν τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ γραφείου
τοῦ κ. ἐφόρου.»

Μπλοῦμ

ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ.

Ἐπὶ τέλους ! Εἰς τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν ὁ ἀ-
ξιότιμος Βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Βουλπιώτης ὑψωσε
τὴν εὐγλωττον φωνὴν του ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης ἐν
Μασσαλίᾳ ἐπιστημονικῆς ἐξοχότητος. Ἡ πρότασίς του
ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ ὑπὸ ἀμποτέρων τῶν πτερύ-

ΤΡΑΠΕΖΑΙ—ΙΣΘΜΟΙ.

γων τῆς Βουλῆς. Ἡ κυβέρνησις διὰ τοῦ κ. Προέδρου της
ὑπεσχέθη ὅτι θὰ φέρῃ νομοσχέδιον ἀπονομῆς συντάξεως.
Συγχάριζομεν καὶ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ
ἰδιαιτέρως τὸν ἀγαστὸν ἀντιπρόσωπον Εὐρυτανίας, εἰς
ὃν ὀφείλεται ἡ πρωτοβουλία. Χαίρομεν δὲ καὶ ἡμεῖς
διότι πρῶτοι ἀνεκινήσαμεν τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς ὑψίστης
δικαιοσύνης καὶ τρυφερᾶς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοιοῦτον
κραταῖον ἀγωνιστὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπιστήμης,
οἷος ὁ δικαίως τῆς λατρείας ὅλης τῆς νεολαίας ἀπολαύων
Καθηγητῆς Νικολαΐδης.

Ἰδοὺ ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν ἢ πρότασις
τοῦ κ. Βουλπιώτου :

Δ Βουλπιώτης. Κύριοι, εἰς Νοσοκομεῖον ἐν Μασ-
σαλίᾳ νοσηλεύεται ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον λησμονημένη
μία ἀληθῆς στρατιωτικὴ καὶ ἰδίως ἐπιστημονικὴ δόξα
τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ν. Νικολαΐδης, πρῶην ἀξιωματικὸς τοῦ
Μηχανικοῦ καὶ διακεκριμένος καθηγητῆς ἐν τῷ Πανε-
πιστημίῳ, παθὸν δυστυχῶς τὰς φρένας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ
καὶ ἀπολυθεὶς ταύτης πρὶν ἢ εὐτυχίῃ ν' ἀποκτήσῃ ἐν
αὐτῇ δικαίωμα συντάξεως. Τὸν Νικολαΐδην, νομίζω, ὅτι
πολλοὶ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐγνώρισαν προ-
σωπικῶς, πάντες δὲ καὶ ἐξ ἀκοῆς καὶ ἐξ ἀναγκῶσεων ἐ-
θαύμασαν αὐτὸν ὡς ἀγωνιστὴν ἐν Κρήτῃ, ἐν Θεσσαλίᾳ,
ἐν Γαλλίᾳ καὶ ὡς συγγραφεᾶ μετ' ἐθνικῆς δὲ ὑπερηφα-
νείας εἶδον τοὺς ζῆνους ἐπιστήμονας καὶ τὰ ζῆνα ἐπι-
στημονικὰ σωματεῖα θαυμάζοντα τὸν Ἕλληνα αὐτὸν
ἐπιστήμονα καὶ ἀναγράφοντα αὐτὸν ὁμοφώνως μεταξὺ
τῶν πρωτίστων τῆς ἐποχῆς μαθηματικῶν. Ὁ ἀνὴρ οὗ-
τος παθὸν, ὡς εἶπον, τὰς φρένας, νοσηλεύεται ἀπὸ τι-
νος χρόνου ἐν Μασσαλίᾳ· καὶ μεθ' ὅσης εὐχαριστήσεως
μανθάνομεν ὅτι ἐσχάτως ἡ ὑγεία αὐτοῦ ἐτρέπη ἐπὶ τὰ
κρείττω καὶ διατελεῖ σχεδὸν εἰς ἀνάρρωσιν, μετὰ τῆς
αὐτῆς ἐπίσης καὶ μείζονος ψυχικῆς ὀδύνης καὶ ἀδημο-
νίας πληροφοροῦμεθα ἤδη ἐξ ἐπιστολῆς ἐκεῖθεν, ὅτι πρό-
κειται ν' ἀποβληθῇ τοῦ Νοσοκομείου ἐκείνου διὰ τὴν
ἐλλειψιν τῶν γλισχρῶν μέσων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰ
τροφεῖα καὶ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ, ἐξαντληθείσης πλέον
τῆς ἰδιωτικῆς φιλανθρωπίας, ἣτις λίαν ἀξιεπαίνως ἐπὶ
μακρὸν ἤλθεν ἐπίκουρος εἰς τὰ τῆς συντηρήσεώς του.

Νομίζω, Κύριοι, ὅτι οὔτε πρέπει, οὔτε ἐπ' οὐδενὶ λό-
γῳ συμφέρει, ἢ Ἑλλάς νὰ ἀνεχθῇ νὰ ῥιφθῇ εἰς τοὺς δρό-
μους διὰ τὴν ἐλλειψιν τόσοῦ εὐτελοῦς χρηματικοῦ ποσοῦ
μία τοιαύτη ἐπιστημονικὴ ὑπεροχὴ ἐν ζῆνῃ γῇ καὶ μά-
λιστα ἐν Γαλλίᾳ, ἣτις καλῶς γνωρίσασα τὸν Νικολαΐδην
ἐξετίμησεν αὐτὸν πρεπόντως καὶ ἐπαρκῶς περιέθαλψεν
αὐτόν. Νομίζω, ὅτι ἐμπληρῶ καθῆκον ἰδίως πρὸς τὴν
πατριδα, παρακαλῶν τὴν Βουλὴν νὰ συστήσῃ ὁμοφώνως
καὶ θερμῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν . . .

Πλείστοι. Μάλιστα, μάλιστα.

Βουλπιώτης. Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τάχι-
στα νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν ἐξο-
χον αὐτὴν ἐν Ἑλλάδι προσωπικότητα.

Πολύτοι. Μάλιστα, μάλιστα.

Βουλπιώτης. Θὰ παρακαλέσω δὲ καὶ τὴν Κυβέρνησιν,
ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀπευθύνῃ, ὡς ἐλπίζω, τὴν εὐχὴν ταύτην,
οὐ μόνον νὰ μὴ ἀντιφρονήσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν
εἰσαγωγὴν τοιοῦτου Νομοσχεδίου.

Πλείστοι. Μάλιστα, μάλιστα.

Ἐδῶ Ἰσθμοὶ καὶ Τράπεζαι ἐκεῖ Προνομιούχοι,
Ἰδοὺ καινούρια δόκανα γιὰ τὴν καυμένη φτώχεια !
εἰς τὸ κυνήγι βγήκανε οἱ κλεφτοπαρκαδοῦχοι,
νὰ μπλέξουν ἀπονήρευτους ἵστὰ μαγικά των βρόχια.
Κεῖ εἰς ὄλους μας ὑπόσχονται χρυσοῦς αἰῶνας πάλι,
δουλεῖαίς με φούνταις, πρόοδο, παρὰ μετ' ὅ τσουβάλι.

Μακριὰ οἱ ἀπονήρευτοι ἀπὸ τοὺς Τραπεζίτας,
κάνουν πῶς τάχα μετοχὰς δὲν θέλουν νὰ εἰς δώσουν,
κεῖ ἐπειτα λὲν κρυφὰ κρυφὰ ἵστους δούλους των μεσίτας
ἵστὸ κλεφτο-Χαβιζρόχωνο τὰ φόντα νὰ ὑψώσουν.
Εἶναι τεχνίται ἐμπειροὶ εἰς τὸ ἐπάγγελμά των,
κεῖ ἂν κλέβουν, μὴν πειράζεσθε, τὸ ἔχει ἡ δουλειὰ των.

Πῶς θὰ κερδίσουν καὶ αὐτοὶ νὰ περπατοῦν χορτάτοι,
νᾶχουν λακέδες, ἄλογα, ἀμάξια με κουδούνια,
νὰ μπαινῆν ἢ κυρία των κεῖ ἡ κόρη ἵστὸ Παλατι ;
πρέπει διπλὰ ἵστὰ εἰκοσι νὰ πάρουν μιλιούνια.
Καὶ ἂν κλεψιά τὸ κέρδος των ὁ ἄπειρος τὸ κρίνει,
ἀλλὰ γιὰ κέρδος ἐντιμὸν τὸ θεωροῦν ἐκεῖνοι.

Μπορεῖς νὰ ἦσαι ἔμπορος, χωρὶς λεπτὸ νὰ κλέβῃς ;
μπορεῖς νὰ δώσης χρήματα καὶ τόκο νὰ μὴν πάρῃς ;
μπορεῖς σὲ ζήτημα παρὰ τὸ δίκιο νὰ γυρεύῃς ;
θέλεις δὲν θέλεις, γίνεσαι ὀλίγο κατεργάτης.
Ἔτσι κεῖ αὐτοὶ, ἂν κάμποσα πουγγιά δὲν ἐλαφρύνουν,
πρέπει ν' ἀλλάζουσε δουλειὰ, ἢ ποιηταὶ νὰ γίνον.

Ἀμμέ αὐτὸς ὁ στρατηγός, ποῦ ἦλθε ἐδῶ πέρα
γιὰ νὰ μᾶς κόψῃ τὸν Ἰσθμὸ, ἀλλὰ με χέρια ἄδεια,
καὶ ὅλη μας ἡ ὑψηλὴ τὸν ὑπεδέχθη σφαῖρα
με γελωτα, με συμπόσια, χοροὺς, προπόσεις, χῶδικ ;
Καὶ τοῦτος δὲν εἶς φαίνεται πῶς ξέρεται τὴ δουλειὰ του
καλλιτέρα καὶ ἀπ' αὐτοὺς, ποῦ τρέχουσε κοντὰ του ;

Ἐ! τί νὰ κάμῃ καὶ ὁ Τούρ ! θέλει κεῖ αὐτὸς νὰ ράγῃ,
κεῖ ἀροῦ μετ' ἡ στρατηγικὴ δὲν ἔμπορεε νὰ ζήσῃ,
μετ' ὅτῃς Κορίνθου θούτηξε τὰ γαλανὰ πελάγη
μετ' ἡν ἐλπίδα βέβαια πῶς κατὶ θὰ κολλήσῃ.
Καὶ τώρα νὰ τοῦ λύσετε, φωνάζει, τὰ πουγγιά σας,
ἄλλοιῶς μονάχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ σμίξῃ τὰς θαλάσσας.

Λοιπὸν σφικτὰ κρατήσετε τὴν ἐρημί σας τσέπη,
καὶ ἔχετε νὰ κάμετε μ' ἀνθρώπους ἓνα κεῖ ἓνα,
ποῦ τὴ δουλειὰ τους ἔμαθον νὰ κάνουν ὅπως πρέπει,
καὶ σὰν καὶ εἶς δὲν παίζουσε ὅτῃς τύχης τὰ γραμμένα.
Ἄς ἔβρῶν κλειστὴ τὴν κλειδαριὰ τῆς φτωχικῆς σας κάσσης,
νὰ δοῦν καὶ σεῖς πῶς ξέρετε λιγάκι τὴ δουλειὰ σας.

Souris.

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑ

Δύναται τις όταν γνωρίζη να όμιλή και να σιωπή, να είπη τὰ πάντα εις εύφυη γυναίκα.

Αί γυναίκες γενικώς έχουσι πνεῦμα. Είναι σπχνιώτατον να εύρη τις γυναίκα απολύτως έστερημένας πνεύματος.

Όραία γυνή ούδέποτε είναι άνόητος δια τούς άνδρας : έχει πάντοτε τὸ πρῶτον πνεῦμα, ὅπερ ζητοῦσι παρὰ τῆς γυναικός· τὸ να ἦναι ώραία. Πρέπει δὲ ἡ άνοησία να ἦναι μεγίστη, ὡστε να έννοήσῃ τις αὐτήν έξερχυμένην έξ ώραίου στόματος, φωτιζόμενον έκ λαμπρῶν οδόντων, μετὰξὺ δύο ροδίνων χειλέων.

Οί άνδρες δίδουσι, δανείζουσιν ἢ υποθέτουσι τὸ πᾶν εις ώραίαν γυναίκα, και αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὅπερ εκείνη δὲν έχει. Ἐχουσι δικαίον· οὐδέν είναι τόσω δυσάρεστον, ὅσον ἡ εύήθεια ώραίου προσώπου.

II

Ἦνα είναι τελεία ἢ καλλονή δὲν πρέπει να ἦναι μόνον έξωτερική, ἀλλὰ και έσωτερική. Δὲν υπάρχουν ισως ἀληθῶς ώραίαι μορφαι, εἰμὴ αἱ ώραίαν ψυχὴν καλύπτουσαι.

III

Δύναται γυνή να ἦναι ώραιωτάτη χωρὶς να έχῃ τὴν έλαχίστην καλλονήν.

VI

Ἐπάρχουσι καλλοναί άνυπόφοροι, εἰ και άγκυροσβήτητοι, και αἵτινες άντι να σᾶς έλκύωσιν, θὰ σᾶς ἠνάγκασον να φύγητε εις τὸ άκρον τοῦ κόσμου. Τὰς καλλονὰς ταύτας οὐδέν εύφους, οὐδέν αἰσθημα, οὐδέν πάθος φωτίζει. Πάντοτε έν αἰθούσῃ υπάρχουν· μίξ, ἢ δῶα τοιαῦται. Ἐχουσιν ὀφθαλμοὺς τοσοῦτον ώραίους, ὡστε και Τούρκον ἤθελον έλκύσει. Κ' έν τούτοις κάλλιον θὰ ἠγάπα τις τὴν εἰκόνα των κάλλιον ἢ τὸ άτομόν των. Κουράζεται τις βλέπων αὐτάς επί πολὺ, ὡς κουράζεται βλέπων κύκνους κολυμβῶντας. Μετὰ παρατήρησιν πέντε λεπτῶν τὰς εγκαταλείπει.

IV

Γυνή εύφους άμα και άγαθή, είναι πράγμα σπάνιον. Γυνή ώραία και άγαθή είναι πράγμα δύσκολον.

V

Ἄνὴρ εύφους οὐδέποτε δεικνύει τὴν καρδίαν του δλόκληρον. Γυνή εύφους δεικνύει έκουσίως ὀλίγον τί περισσότερον ἀφ' ὅσῃν έχει.

VI

Πολὺ πνεῦμα δύναται να κάμῃ τὴν γυναίκα να πράξῃ πολλὰς άνοησίας. Μεγάλη καρδία δύναται να πράξῃ μόνον τὰς λατρευτὰς εκείνας άνοησίας, αἵτινες καθιστῶσιν αὐτὴν ἐπι μάλλον έλκυστικήν.

VII

Γυνή έχει περισσότερο πνεῦμα τοῦ συζύγου της, ὅταν

οὗτος έχει φίλους εκείνους, οὗς αὐτὴ τῷ δίδει, ἢ εκείνους, οὗς τῷ επιτρέπει.

Οὐδόλως παράδοξον ὅτι οἱ σύζυγοι αγαπῶσι σχεδὸν πάντοτε τούς προστάτας τῶν γυναικῶν των. Δὲν πρέπει να παρατηρῶμεν τὸ μέρος, ὅπερ παίζει ἡ σύζυγος, ἀλλὰ τὸ μέρος, ὅπερ παίζει ὁ έραστής.

Ἐπάρχουσι γυναίκες ὠθοῦσαι τὸ παράδοξον τοῦ πνεύματος των μέχρι τοῦ σημείου, τοῦ να λαμβάνωσιν έραστὰς τούς δυσειδεστέρους τῶν ανθρώπων. «Μὴ τούς κατηγορεῖτε» μοι έλεγέ ποτε ώραία γυνή, «έχουσι προτερήματα, ἄτινα δὲν έχουσιν οἱ ἄλλοι, δὲν είναι άγνώμονες. Τί ώραϊότερον ὅταν δύναται τις να καλῇ τὸν έραστήν της Ἄϊώρ, χωρὶς να τὸν δυσαρεστῇ;»

Κατ' ἐμὲ ὅμως, νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει ἡ καλλονὴ να ένούται μετὰ τῆς δυσμορφίας. Ἡ δυσμορφία είναι νόσος λοιμική, και εκτείνεται περισσότερον ἀφ' ὅσον τις νομίζει.

Fleur-d'amour

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΕΞΗΝΕΜΑ.

Στοῦ Χουτοπούλου τρέξετε
μὲ χρήματα ἑστὰ χέρσα,
να πάρετε φτηνὰ φτηνὰ
θαυριάσια κ' ἀληθινὰ
τῆς μόδας **κανδηλέρτζα**.

Θὰ τρώτε μὲς ἑστὸν κητό σας
ἑστῆς νύκτας τῆ γαλήνη,
μὲς ἑστῆ δροσῆ, μὲς ἑστῆ ζωῆ,
χωρὶς τ' ἀγέρι ἢ προῆ
τῆ λάμπᾶ σας νὰ σβῆσῃ.

Ἐπὸ παντοῦ τῆ λάμψι της
ἀγέρας θὰ κυκλώη,
μ' αὐτὴ θὰ φέγγῃ πρὸ καλά,
μὲ τὸν ἀέρα θὰ γελᾷ,
κ' εκείνος θὰ θυμῶνῃ.

Μόνον καμπόσα πονηρὰ
έρωτευμένα ταίρια,
ποῦ τὸ σκοτάδι προτιμοῦν,
μόνον αὐτὰ θὰ βλαστημοῦν·
τὰ νέα **κανδηλέρτζα**.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ἐδὸς Μου:ῶν, παρὰ τὴν Πλατείαν Συντάγματος.